
Levensheiliging

J.G.Bulthuis

Het voornemen van onze goede God met mensen is om hen in liefde als zijn zonen aan te nemen (Ef.1:5). Dit blijft – ondanks de zondeval – onverkort gehandhaafd. Door zijn Zoon Jezus Christus wordt dat zoonschap bereikbaar. Het wezenlijke element ervan is de heiligheid en onberispelijkheid (Ef.1:4). Daarin komt de gelijkvormigheid aan het beeld van de Heer tot uitdrukking. Die is dus niet in de eerste plaats gelegen in het verrichten van wonderen of het bekleden van een ambt e.d. Dit zal voor hen die geen speciale bediening hebben een troost zijn. Waar het deel hebben aan gemeentewerk afhankelijk is van roeping en persoonlijke begaafdheden, is de levensheiliging zonder uitzondering voor allen bedoeld. Het duidelijkst komt dit tot uitdrukking in 1 Petrus 1:15,16: Maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig. Aan deze goddelijke oproep en opdracht willen wij uit wederliefde voor Hem onze eerste aandacht schenken.

Teksten

Ten behoeve van uw persoonlijke bestudering van dit hoofdaspekt volgen hieronder een aantal belangrijke uitspraken vermeld in het Nieuwe Testament:

**Hem te dienen in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht, al onze dagen (Luc.1:75)*

**Maar thans, vrijgemaakt van de zonde en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven (Rom.6:22)*

-
- *Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig (1 Kor. 3:17b)*
 - * om heilig te zijn naar lichaam en geest (1 Kor. 7:34b)*
 - *Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods (2 Kor.7:1)*
 - *In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here (Ef.2:21)*
 - *en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet (Ef.5:27)*
 - *opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld (Fil.2:15)*
 - * om u heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen (Kol.1:22b)*
 - *om uw harten te versterken, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de komst van onze Here Jezus met al zijn heiligen (1 Tes.3:13)*
 - *Want dit wil God: uw heiliging (1 Tes.4:3a)*
 - *En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn (1 Tes.5:23)*
 - *.....opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid (Hebr.12:10c)*
 - *Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien (Hebr.12:14)*
 - *Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet (Jac.1:4)*
 - * om een heilig priesterschap te vormen (1 Petr.2:5b)*
 - *Gij echter zijt een heilige natie (1 Petr.2:9a)*
 - *Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht (2 Petr. 3:11)*
 - *Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede (2 Petr.3:14)*
-

Twee kanten

**En in hun mond is geen leugen gevonden; zij zijn onbespelijk (Op.14:5)*

**wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd (Op.22:11d).*

De levensheiliging kent twee kanten: de volledige scheiding van het kwaad van het rijk der duisternis en de totale vereniging met het goede van God. Het eerste, het kwaad, omvat alle vormen van de zonde, van de leugen, van het wereldse en van het vlees. Het tweede, het goede van God, behelst de volle vrede, gerechtigheid, liefde en het volle leven van Hem.

Het betekent dus dat de gelovige zich niet alleen inzet om geheel gereinigd te worden en blijven van het kwaad, maar tegelijkertijd leert om deel te hebben en te houden aan de goddelijke natuur. Het een stoot hij af en het andere haalt hij naar zich toe. Het is een tweeledig proces; twee kanten van de gouden medaille: levensheiliging.

Daarbij is er tevens een zekere wederzijdse beïnvloeding van die twee processen. Als een doorgaande reiniging van ons leven veronachtzaamd wordt, werkt dat remmend op het kunnen deelhebben aan de heerlijkheid van God. Indien het zuiveren van ons leven echter gestage voortgang kent, kunnen we beter en meer van zijn heil in concreto beërven. Dit klinkt bijvoorbeeld door in de beeldspraak: *Wie mag de berg des Heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede?* David antwoordt dan met: *Die rein is van handen en zuiver van hart, die zijn ziel niet op valsheid richt, noch bedrieglijk zweert. Die zal van de Here een zegen wegdragen en gerechtigheid van de God zijn heils (Ps.24:3,4).*

Daarom is het voor ons van groot belang ernst te maken met de levensheiliging, want *het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen (Rom.13:11b).*

De Heer in ons midden

Om de volle zegen te kunnen ervaren die in het volwassen zoonschap gelegen is, zullen wij vol dienen te worden van de Christus. Hij onder/in ons is de hoop der heerlijkheid (Kol.1:27b). Zonder Hem kunnen wij hierin niets doen (Joh.15:5b). Hij moet alles in allen worden (Ef.1:23). Hij zal als Heer in onze harten de alleenheerschappij behoren te krijgen (1 Petr.3:15a). Vandaar dat wij **Hem** prediken om *ieder mens in Hem volmaakt te doen*

Wel of niet

zijn (Kol.1:28).

Dit vraagt om een onafgebroken relatie met Hem; om een voortdurend verkeren in zijn tegenwoordigheid. Daar roept God ons ook toe op (1 Kor.1:9). Wij dienen te zijn waar Hij is, opdat wij zijn heerlijkheid kunnen zien en beleven. Of anders gezegd: Als Jezus in òns midden is en het voor het zeggen heeft in ons leven, worden alle dingen mogelijk. Christus in òns en in ònze gemeente. Israëel gebruikte deze manier van spreken, bijvoorbeeld in Exodus 17:7: *Is de Here in ons midden of niet?* De profeten gebruikten deze uitdrukking eveneens (bv. Jes.12:6). De uitdrukking 'de Heer in ons midden' geeft heel direkt en ondubbelzinnig zijn aanwezigheid in ons leven weer. Alsof Hij 'in levenden lijve' in ons midden stond.

Ja, als dit laatste eens zou gebeuren, hoe zouden we dan reageren en ons gedragen? Eén en al overgave? Eén en al gehoorzaamheid en onderworpenheid? Eén en al geloof en dienstbaarheid? Wel, als dat zó zou zijn, waarom dan **nu** ook niet, nu Hij en de Vader in heilige Geest in ons woning heeft gemaakt? (Joh.14:23b).

Is de Here in ons midden of niet? riepen de ongelovige Israëlieten. Ze wisten het dus niet. Jaren later wordt het hen wat duidelijker en vragen ze: *Hebben die rampen ons niet daarom getroffen, omdat onze God niet in ons midden is?* (Deut.31:17). Toen Hij wèl in hun midden was, geloofden zij het niet. En toen Hij er niet was, handelden ze in overmoed (1 Sam.4). Wat een verwarring toch.

Hoe zit dat met ons, wij, gelovigen van het nieuwe verbond? Is de Heer wel of niet in ons midden. De meesten van ons zullen gewoontegetrouw antwoorden van wel. Want.....we zijn destijds toch gedoopt in de heilige Geest. Inderdaad, dat zijn we (Ef.1:13).

Maar betekent dit automatisch dat Hij er altijd is? Waarom schrijft Paulus dan aan de Korintiërs: *Zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is?* (2 Kor. 13:5b). In het verband van dit vers 5 blijkt dat het in ieder geval te maken heeft met persoonlijk **gelóóf**. Door gelóóf kwam de Heer in ons leven (Gal.3:2,5), en door gelóóf blijft Hij in ons midden. Dit is een eerste voorwaarde!

Jezus alleen

Een tweede, absolute noodzaak is de **levensheiliging**. God moest op een zeker ogenblik tegen Israël zeggen: De grote gruwelen die het huis Israëls bedrijft, zodat Ik ver van mijn heiligdom moet blijven (Ez.8:6b). De Here kon niet in hun midden zijn vanwege hun ongerechtigheden.

Voor ons christenen geldt in dit verband: *Bedroeft de Heilige Geest Gods niet* (Ef.4:30a). Paulus schrijft deze vermaning middenin een briefgedeelte waar hij ernstig waarschuwt tegen allerlei vormen van zonden. Wij kunnen destijds nog zo gedoopt zijn in heilige Geest, maar als wij ons niet heiligen doven wij Hem uit en is de Heer er niet (1 Tes.5:19), althans, zijn werking ligt stil. Maar van die werking moeten we het nu juist hebben (Gal.3:5; Fil.2:13)!

Omdat zoonschap een situatie van 'volwassen zijn in Christus' is, zal het duidelijk zijn dat wij voor de totstandkoming ervan volkomen afhankelijk zijn van Jezus. Zonder Hem, of met een beetje van Hem, is het niet haalbaar. Hij zal volledig in ons midden aanwezig moeten zijn en alle zeggenschap over ons leven en over onze gemeenten dienen te krijgen. Daarom schrijft Petrus zo indringend dat hij en zijn medewerkers *de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus hebben verkondigd* (2 Petr.1:16). Iets anders hebben we echt niet nodig.

In deze tijd zoeken we ernaar dat zijn overweldigend grote kracht door zijn komst in volheid ons leven en onze gemeenten binnenkomt (Ef.1:19). We hebben verwachting en bidden erom. Ten tijde van de late regen mogen we Hem immers aanroepen om ons stort- regens van heil te zenden (Zach.10:1). We zijn en blijven geheel afhankelijk van Hem. Van Jezus die bij machte is oneindig veel meer in ons te doen dan wij tot nu toe hebben gebeden en beseft (Ef.3:20).

Wat een troost en vreugde geeft het ons om te weten dat Hij zèlf zo graag in ons midden wil zijn. Om Zich geheel aan ons te geven, ons te dienen en Zich aan ons persoonlijk te openbaren (Luc.12:37b; Joh.14:21). Daardoor zal zoonschap voor ons haalbaar worden.

Nader Hem

Jezus' oneindig grote liefdehart verlangt zo naar ons. Naar ons die Hij zo duur met zijn eigen bloed heeft gekocht. Hij is bewogen over onze smarten die het gevolg zijn van onze tekorten, beschadigingen, zonden en ziekten. Hoewel wij met grote dankbaarheid Hem dagelijks prijzen voor hetgeen tot nu toe wèl bereikt is aan verlossing, overwinning en groei, zijn we er nog niet. Het einddoel des geloofs is nog niet in zijn volheid en volkomenheid door ons bereikt. We zijn nog 'ten dele'. Dat weet de Heer natuurlijk ook. En Hij reageert daarop met erbarming. Hij ziet in deze tijd weer opnieuw naar ons om, opdat het meerdere van zijn heil ons deel zal gaan worden (Luc.1:78,79). Een totale verlossing, genezing en overwinning. Het 'nieuw maken van alle dingen' in ons leven (Op.21:5a).

Vanuit deze gezindheid roept Jezus ons allen op om Hem meer te gaan naderen dan ooit tevoren. Zijn oproep daartoe gaat hand in hand met een heerlijke belofte: Ik zal (dan ook) tot u naderen (Jac.4:8a). Indien de Heer en wij elkaar zullen ontmoeten, zal dat op het hoogste niveau zijn. Een totale overgave van ons aan Hem en een totale openbaring van Hem aan ons. Een eenheid zoals Hijzelf die al zo lang heeft met de Vader (Joh.17:21-23).

Ons naderen is het gaan onderhouden van een onafgebroken relatie met Hem. Een 'bidden zonder ophouden' (1 Tes.5:17). Hem op de eerste plaats zetten in je leven. Hem gedurig voor ogen stellen (Ps.16:8a; 25:15a; 123:1,2). Gehoorzaam in zijn woord wandelen. Het heeft alles te maken met overgave en radikaal zijn, met trouw en volgzaamheid, met een volhardend geloof en godsvertrouwen.

Advies

Als Jacobus in het vierde hoofdstuk van zijn brief over het 'naderen tot Hem' schrijft, voegt hij in het tweede deel van vers 8 er een heel belangrijk advies aan toe: *Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt.* Aangezien hij zijn brief destijds niet tot de heidenen heeft gericht maar tot de christenen, mogen ook wij zijn raad serieus nemen. Met andere woorden: om de Heer in deze eindtijd zó te gaan naderen dat wij in alles tot één met Hem worden,

zullen wij ons geheel en blijvend dienen te reinigen!
Er kan en mag niets aan zonden en leugen meer door de vingers worden gezien in eigen leven en in de gemeenten. Niets van de werken der duisternis mag ons blijven aankleven (Gal.5:19-21). Noch in ons hart en denken noch in ons gedrag en handelen. Nooit meer van twee walletjes eten of op twee gedachten hinken. Geen deelhebben aan Christus en tegelijk aan Belial (2 Kor. 6:14-16). Hoe mooi komt dit alles tot uitdrukking in Deuteronomium 23:14: *De Here, uw God, wandelt in uw legerplaats, om u te redden en uw vijanden aan u over te geven; daarom zal uw legerplaats heilig zijn, zodat Hij niets onbehoorlijks bij u ziet en Zich niet van u afwendt.*

Heilig is de Here

In de aanbedding tot God, zoals beschreven in Openbaring 4:8-11, roept men Hem toe: *Heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige, die was en die is en die komt.* Gods wezen kent vele aspecten van heerlijkheid. Naast het 'enkel goed zijn', is Hij ook 'enkel heilig'. Hij is daarin tot één (Jac.2:19). In Hem is geen enkele vorm van onheiligheid, duisternis of verkeerdheid. Er is daarom voor Hem verbintenis noch kompromis mogelijk met engelen en mensen die onheilig zijn. Het is de zonde die scheiding aanbrengt tussen hen en God (Jes.59:2). Dus een ieder die de naam van de Heer aanroept, dient volkomen af te rekenen met de zonde, met de duisternis (2 Tim.2:19b).

Levensheiliging is een absolute noodzaak als wij dichter bij de Heer willen komen en blijven. Licht en duisternis kunnen en mogen noch in ons eigen leven noch in onze gemeenten samengaan. Johannes schrijft: *Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet* (1 Joh.1:6). Dit zijn ernstige uitspraken waar we niet omheen kunnen.

Noodzaak

Deze oproep tot levensheiliging is door God niet bedoeld als een dwingende en strenge eis. Integendeel. Het is juist vanuit zijn zorg en liefde voor ons dat Hij er zo duidelijk over spreekt. Want Hij wil niet dat wij in

'ons naderen' onderweg verbranden. Het beklimmen van de berg des Heren houdt in dat wij op de helling ervan door een zone van vuur en duisternis moeten.

Denk aan Mozes die de berg Sinai besteeg om op de top de Here te ontmoeten. Het volk zag dat de berg omringd werd door wolken, vuur en rook (o.a. Deut.4:11; 33:2). Het was beangst en bleef van verre staan. Mozes echter klom daar dwars doorheen. Hij was geheel voorbereid en geheiligd. Het vuur verteerde hem niet (Ex.19:16-20).

Denk aan Elia die de Here mocht zien voorbijgaan. Eerst kwam er een geweldige wind, toen een aardbeving en daarna het vuur. De bijbel zegt daarbij: *En zie, toen de Here juist zou voorbijgaan* (1 Kon.19:9-12).

Op het moment van de ontmoeting, **juist dan**, reageert het rijk der duisternis om alles mis te laten lopen. De vijand intimideert door geweld en misleidt door bedrog. Maar omdat onze goede God ons **juist wèl** wil ontmoeten en eeuwig in ons midden wil komen wonen, wijst Hij ons vooraf op de listen en streken van de boze (2 Kor.6:16-18). Met Paulus zouden we vanuit 1 Korintiërs 10:1-11 kunnen zeggen dat Hij ons waarschuwt, opdat wij niet zullen omkomen.

Levensheiliging is dus een onontkoombare noodzaak voor ons behoud!

Inzet

Niets gaat vanzelf. Ook levensheiliging niet. Er wordt terecht van ons inzet gevraagd, een werken aan de persoonlijke heiliging (Fil.2:12). Dit is geen overvraagd worden, maar past juist bij de nieuwe schepping die wij in Christus zijn geworden. Hoe krachtig en waar klinken Paulus' woorden hierover in Efeze 4:24: *De nieuwe mens die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid*. Als hij dan in de volgende verzen allerlei tips aanreikt voor die zuivering van onze wandel, begint hij met het woordje 'daarom'. Dat slaat terug op vers 24, op onze nieuwe situatie als geredde mensen.

Wij willen dus, met David, belijden: *Ik wil acht geven op een onberispelijke wandel* (Ps.101:2a). Waar dit in geest en in waarheid behartigd wordt, mag vers 2b vrijmoedig volgen: *Wanneer zult Gij tot mij komen?* De Heer kan dan

in zijn volheid komen.

Broeder en zuster, indien het nodig is, belijd uw zonden en laat u weer opnieuw reinigen door Jezus' bloed (1 Joh.2:1,2). Maak, als u tegen uw naasten hebt gezondigd, het met hen in orde. Neem vervolgens volhardend uw geloofsstrijd op tegen de machten der duisternis die de wetteloosheid trachten te plaatsen in mensen (1 Tim.6:12a). Dood daarbij door de Geest de werkingen des lichaams (Rom.8:13b). Volg hierin de apostel die van zichzelf getuigt dat hij zijn lichaam tuchtigt en het in bedwang houdt (1 Kor.9:27a). *Wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd* (Gal.5:24). Doet dus niet wat u maar wenst of wat maar in u opkomt (Gal.5:16,17). Slecht elke redenering en schans die opgeworpen wordt tegen de kennis van God. Breng alle verkeerde bedenkzels als krijgsgevangenen onder de gehoorzaamheid aan Christus en diens waarheid (2 Kor.10:5). Als zodoende onze gehoorzaamheid aan God volkomen wordt, zullen we in staat zijn alle ongehoorzaamheid te straffen (vers 6).

Beloften

De bijbel houdt ons voor dat alle beloften van God vervuld zullen worden aan de mens in Christus (2 Kor. 1:20). God blijft trouw en komt zijn toezeggingen altijd na (Hebr.6:17,18). Hij is ook daarin onberispelijk. Zijn kracht kan zich echter ten volle openbaren waar dezelfde omstandigheid is als in Hemzelf: een situatie van heiligheid. Dit geeft Hij in zijn woord aan: *Jegens de getrouwe toont Gij U getrouw, jegens de onberispelijke toont Gij U onberispelijk, jegens de reine toont Gij U rein* (Ps.18:26,27a), en: *Het goede onthoudt Hij niet aan hen die onberispelijk wandelen* (Ps.84:12b). Ook Mozes leerde het volk al dat bij een totale en radikale bekering en heiliging de Here een keer in zijn lot zou brengen en in overvloed het goede zou schenken (Deut.30:2-10).

Jezus gaf daar een duidelijk voorbeeld van toen Hij de tempel reinigde. Nadat het rovershol weer tot een bedehuis was gemaakt, kwamen de blinden en lammen tot Hem die Hij toen kon genezen (Mat.21:12-16). Er was weer kracht Gods daartoe (Luc.5:17b). De kinderen waren de eersten die dat ervoeren en hieven spontaan

een lofprijzing aan.

De grootste belofte voor ons is die over het zoonschap. Wie de hoop daarop vasthoudt en gelooft dat de Heer in staat is in samenwerking met ons dat te realiseren, reinigt zich gelijk Hij rein is (1 Joh.3:3). De reinen van hart zullen God werkelijk zien in al zijn schoonheid (Mat.5:8).

Daarin komen wij als mensen tot ons door de Schepper gesteld doel, waardoor **Hij** wordt verheerlijkt. Zó zullen wij werkelijk zijn tot lof zijner heerlijkheid, zoals Paulus driemaal schrijft in Efeze 1.

Het is een waar feest, voor Hem zowel als voor ons, een volk te zijn dat de Here heilig is. Hij heeft ons immers uit alle volken op de aarde uitverkoren om zijn eigen volk te zijn (Deut.7:6). Vrij van ongerechtigheid en volijverig in goede werken (Tit.2:14).